СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLIII. Ч. 36. Джерзи Сіти, Н. Дж., середа, 13 лютого, 1935. VOL. XLIII. No. 36. Jersey City, N. J., Wednesday, February 13, 1935. THREE CENTS.

ПРЕЗИДЕНТ ГОДИТЬСЯ З ФЕДЕРАЦІЄЮ ПРАЦІ

ВАШИНҐТОН. — Напруження між президентом Рузвелтом і Американською Федерацією Праці, що існувало від пару місяців, полагоджено на конференції в Білім Домі між президентом і представниками організації.

У конференції взяли участь 16 представників Американської Федерації Праці. Вилієм Ґрін, голова Американської Федерації Праці, представив членів делегації. Потім промовив президент, зясовуючи свої погляди на Американську Федерацію Праці. У своїх домаганнях представники Федерації домагалися передовсім практичного признання для постанови 7А закона про відбудову краю.

Президент запевнив представників виконавчого комітету Американської Федерації Праці, що він вірить у колективні умови між робітниками й підприємцями та в організацію робітників і підприємців як засіб до привернення нормальних умов у промислах.

Представники Американської Федерації Праці запевнили президента, що Американська Федерація Праці хоче співпрацювати з президентом у його заходах коло відбудови краю, та просили президента, щоби він впливав відповідно при ухвалюванню нових законів.

ЗАКИДАЮТЬ ЗМОВУ УРЯДНИКІВ З ПЕРЕКУПНИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ.

ВАШИНҐТОН. — На слідстві над будовою кораблів для американського уряду, котре веде сенатський комітет для розсліду фабрикації амуниції піднесено закиди, що перекупним підприємствам, котрі пробували дістати від уряду контракт на роботу вартости 238 міліонів долярів, помагали підплачені ними урядовці американської фльоти.

Сенатор Най прочитав комітетови лист, у котрім згадано поіменно три підприємства.

ГОСТРА КРИТИКА ПОЧТОВОГО МІНІСТРА.

ВАШИНҐТОН. — Сенатори Лонґ і Венденберґ виступали з гострою критикою головного почтмайстра Фарлія. Критикували його вмішування в політику та ~~видавання грошей з американського скарбу~~ на користь партії. Сенат приняв резолюцію Лонґа, щоб розслідити ці закиди. Сенатор Венденберґ заповідає, що він внесе внесок, щоби почтмайстрови набудуче не вільно було займатися політикою.

СУТИЧКА ПОЛІЦІЇ ЗІ СТРАЙКАРАМИ.

НЮ ЙОРК. — На тлі страйку 3,000 робітників і робітниць підприємства „Нешенел Бискит Ко." приходить до сутичок між поліцією та страйкарами.

Підчас бійки, що зайшла на початку страйку в понеділок, поліція арештувала 10 осіб.

Страйк веде юнія, звязана з Американською Федерацією Праці.

УРЯД НЕ ХОЧЕ СЕНАТСЬКОГО РОЗСЛІДУ НАД МЕКСИКОМ.

ВАШИНҐТОН. — Департамент стейту подав сенатови свою опінію в справі резолюції сенатора Бори, щоб розслідити переслідування релігії мексиканським урядом. Департамент стейту противиться цій резолюції.

Супроти цього становища уряду доля резолюції сумнівна. Зрештою самий внескодавець, сенатор Бора, не дуже напирає, щоб сенатський комітет для заграничних справ полагодив резолюцію негайно, бо він свідомий не тільки сильного натиску за цю резолюцію, але й сильного натиску проти резолюції; він каже, що хотів ще більше даних, а поки їх дістане, не дуже натискає сенатський комітет до скорої акції.

НЕ БАЧАТЬ ВИПРАВДАННЯ ДЛЯ МАСОВИХ РОЗСТРІЛІВ БОЛЬШЕВИКАМИ.

НЮ ЙОРК. — У місцевім совєтськім консуляті приняв Александер Трояновський, большевицький амбасадор, групу представників „Міжнародного Комітету для Політичних Вязнів", котрі критикували совєтський уряд за недавні розстріли опозиції по вбивстві комісара Кірова.

Амбасадор пробував переконати делегацію, що совєтський уряд оправданий у своїх розстрілах. Він хотів переконати делегацію, що розстріляні представляють так званих „білогвардійців".

По скінченню конференції заявив її голова, що арґументи амбасадора не переконали ні його, ні нікого іншого з делеґації. Вони далі вважають, що розстріли були неоправдані та що большевицький уряд поступав із зайвою поривністю. Замітно, що кождий з учасників делеґації у минулому нераз проявляв симпатії для ріжних сторін діяльности большевицького уряду.

З ПРОЦЕСУ ГАВПТМАНА.

ФЛЕМИНҐТОН. — Обі сторони в процесі покінчили вже ведення доказів та почали реасумувати свої докази у відповідних промовах до присяжних суддів. Адвокат оборони в своїй промові старався доказати, що злочину викрадення дитини Линдберга доконав хтось з домашньої служби Линдберга та що поліція звалила всю вину на Гавптмана.

НОВА ЗАЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА В СОВЄТАХ.

На протязі не цілого місяця скоїлася в Карян-Строгановi третя більша залізнича катастрофа, підчас якої згинули 18 осіб, а 9 були важко ранені.

ВЕЛИКИЙ ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС.

В Лодзі розпочався великий процес проти 19 членів народової (ендецької) партії, яким акт обвинувачення закидує, що хотіли звалити теперішній державний лад, закликаючи летючками і рефератами до збройного виступу проти влади. Обвинувачені зазначували у своїх промовах, що революція є неминуча та що мусить прийти до вирішної боротьби. На зїзді в Лодзі рішено повести конспіративну акцію. В летючках сказано, що державну владу захопить незабаром народова партія. Обвинувачені визначили навіть реченець того перевороту на 27 травня 1934. В тому дні мали відбуватися самоврядні вибори. Крім того закинено обвинуваченим, що викликали бурхливі події в катедрі і під катедрою в Лодзі. До розправи, що потребує довший час, покликано 167 свідків.

В ПАЩАХ АКУЛ.

Біля порту в Гавані зударився корабель „Сітрейг" з рибацьким судном, яке розбилось і пішло на дно моря. На судні знаходилися 12 рибаків, з яких тільки пятьом удалося вратуватись. Сім рибаків впали жертвою акул, які хмарою кинулися на них і потягли на море, де зробили собі з них бенкет.

ЗРІСТ ЗЛОЧИННОСТИ В ПОЛЬЩІ.

На основі статистичних обчислень у ділянці злочинности порівнання першого півроку 1934 р. з перщим півроком 1933 р. має невеселий образ. Вбивства підскочили з 755 на 894, тілесні ушкодження з 27,633 на 29,969, крадіжі з піль і лісів із 47,655 на 53,990, звичайні крадіжі з 231,794 на 238,100 і т. д. Цікаве, що зріст злочинности проявляється головно в західніх воєвідствах, а не у східних, як загально думають. Причиною зростаючої злочинности є не так безробіття і господарська скрута, як головно впадок моральних основ у відношенні до вартости людського життя, до пошанування чужого майна, безкарність і т. п.

БУГАЙ В АДВОКАТСЬКІЙ КАНЦЕЛЯРІЇ.

Один селянин привів до Дрогобича бугая, якого купив місцевий різник. Коли вів його з торговиці до різні, бугай вирвався йому з рук і побіг до ринку. Серед людей настав переполох, аж врешті бугай вбіг до сіней дому Штернбаха під ч. 10. Тут задержався перед ювилерською виставою, а коли ювилеєр замкнув залізні двері, бугай побіг сходами на перший поверх, де знаходилася канцелярія адвоката Шустера. Налякана мундантка повідомила про це телефоном поліцію, яка прибігла на місце. Тимчасом бугай побіг дальше коридором, не даючи зловитися. Вкінці шофер Ґльоговер закинув йому куртку на голову, спутав його і щойно тоді вдалося вивести бугая на вулицю.

ПОГРОЗИ МІНІСТРА ФІНАНСІВ.

Румунський міністер фінансів Славеску загрозив усім податникам, що не заплатять залеглих податків до кінця лютого, оголосити їх імена, а залеглі податки стягнути силою. Ніяких полекш не допускається. Гарні перспективи!

ВИХРЕСТКА, ЩО СТАЛА ПОДВІЙНОЮ ЖІНКОЮ.

У Стрию арештовано Реґіну Дікельсан під закидом двоженства. Ще в 1912 р. вона, будучи Жидівкою, в Шікаґо вихрестилася в гр.-кат. обряді і вийшла замуж за Андрія Гаська з Незнанова. В 1922 р. вернулася до Галичини з донечкою Марією і перебувала якийсь час у родинному селі чоловіка, звідки втекла до Стрия, лишаючи дитину у тестів. Тут познайомилася з одним Жидом і вийшла за нього замуж, затаївши, що вихрестилася, є замужною і має дитину. З другого подружа мала двоє дітей. Аж недавно перший чоловік вислав їй папери і зажадав, щоби вернулася до Америки з донькою. Вона рішила вернутися до першого чоловіка і почала старатися за паперами, при чому виявилося, що вона є подвійною жінкою. Справою занявся суд.

ЗМИСЛ СМАКУ РИБ.

Дуже цікаві досліди зробив німецький дослідник Міхаель Кріннер на рибках мересницях. Щоби не ділав ані змисл зору ані нюху, вилучив Кріннер оба ці змисли. Тресура відбувалася в посудині зі звичайною чистою водою і в посудині зі спеціяльною „тресуровою" водою. Кріннер переконався, що мересниці вміють розріжнити 0.0008% розчин тростинового цукру й 0.0003% розчин кухонної соли. Отже їх змисл смаку є щодо цукру 512 разів ніжніший, а щодо соли 184 разів ніжніший як людський. Дальші досліди Кріннера виказали, що мересниці при помочі свого дуже виніжненого нюху розпізнають своїх одноплемінників і добичу.

ВІРА ВЕДЕ ДО МІЛІОНІВ.

14-літній Француз Жозеф Ріве із села Крок в околиці Лімож прийшов до своїх батьків і каже: „Дайте мені гроші на льос; побачите, виграю на льотерії міліон". Батько дав йому тільки 20 франків. Завзятий синок почав ходити по сусідах і назбирав 110 фр., щоб купити льос. Купив льос із числом 376,735 і ввесь час повторяв:

— Побачите, що напевне виграю.

На льотерії вийшло його число. Разом селяни виграли міліон і поділились.

ДОКОРИ СОВІСТИ.

В селі Рокітні біля Львова вбито в травні м. р. селянина Кривулу. Під закидом цього злочину арештовано Михайла Кривулу і Мих. Сілецького, що мали з небіжчиком маєтковий спір, і засуджено їх на 12 літ вязниці. Після вісьмох місяців зголосився в суді Іван Сілецький і заявив, що то він разом з Омеляном Сілецьким убив Кривулу. Коли арештовано невинних, Омелян Сілецький, мучений докорами совісти, відобрав собі життя. Слідча влада доходить тепер, чи зізнання Івана Сілецького правдиві.

ЕМІҐРАЦІЙНИЙ РУХ У ПОЛЬЩІ.

У минулому році виеміґрувало з Польщі до Палестини 14,000 осіб, до інших країв 10,907 осіб. І так до Злучених Держав і Канади виїхали 3,203 еміґрантів, до південної Америки — 4,767, до Африки й Австралії — 762, до Франції і Бельгії — 2,175 осіб.

РУКОПИС „БОЖЕСТВЕННОЇ КОМЕДІЇ" З 14 СТ.

Італійський уряд купив за 200,000 лірів кодекс, що походить з 14. століття, в якому поміщена Данта „Божественна Комедія". Цей кодекс написав у 1398 р. нотар в Істрії. Це є цінний набуток для дослідників творчости безсмертного італійського поета.

ТУНЕЛЬ ПІД ҐІБРАЛЬТАРОМ.

Комісія, покликана для розглянення справи будови тунелю під Ґібральтаром, рішила вислати до Лондону і Парижа окремі делеґації, щоби порозумілися з товариством французької трансатлянтійської залізниці і з англійським залізничим товариством в Африці. Оба згадані товариства проектують будову залізничого шляху, що лучив би Каїро з Капштадом. Супроти цього комісія будови тунелю під Ґібральтаром вважає вказаним порозумітися з цими товариствами.

ЗАВЗЯТА ПРОЧАНКА.

До Відня прибула пішки Янина Ольшевська, леґітимуючись латинським листом епископа Томчака в Лодзі. Вона рішила відбути пішки подорож до Палестини. Спершу пробувала дістатись туди кораблем з Румунії, одначе англійська влада її не впустила. Тепер розпочала пішки дорогу від австрійської границі. Наперед іде до Риму, де хоче бачити папу, а звідти піде крізь Францію, Еспанію, Мароко, Туніс і Єгипет до Палестини. Цю подорож має надію скінчити за рік. Підчас мандрівки ночуватиме в монастирях.

НАТЯГАВ НА ДОЛЯРІВКИ.

У Львові арештовано д-ра Адольфа Бренера, що заснував „Польске зжешенє кредитове" і продавав при допомозі агентів у цілому краю долярівки й інші облігації на рати. Показалося, що він продавав облігації, яких не мав, і допускався інших зловживань. Наслідком того з Варшави приїхала до Львова контрольна комісія, що перевodить контролю у всіх фінансових підприємствах, які торгують цінними паперами.

БОГОХУЛЬНИКИ.

28. грудня м. р. відбулася в Совєтах велика радієва авдиція на протирелігійні теми, трансмітована для цілої Большевії з підземель Києво-печерської Лаври.

ПРОСЛАВЛЯЮТЬ СВИНІ.

У часі, коли по цілому світі радіо розносило вісти про вислід плебісциту в Сарі, радіо з Києва подавало вістку, що в одному з колгоспів льоха вродила аж 12 поросят! Ой, куми. . .

ІТАЛІЯ ПЕРЕВОДИТЬ МОБІЛІЗАЦІЮ

РИМ. — Італія переводить потайки мобілізацію армії. Дві дивізії, в силі від 25 до 35 тисяч жовнірів, уже готові до вимаршу чи там перевозу до Африки. Покликано до служби багато резервових офіцирів, головно інжинирів та гармачів. Дано розпорядок, щоби бути готовими до виплати покликаним платень на протяг 6 місяців.

Вправді змобілізовані частини ще не покинули Італії, але рахуються з тим, що вони можуть відійти до Африки кождої хвилі, бо все є приготоване до їх перевозу. З іншого боку твердять, що мобілізацію переводять на те, щоб тим робом вплинути на абисинського монарха, щоби присмирив начальників своїх пограничних племен і заказав їм нападати на італійські частини.

ІТАЛІЯ МАТИМЕ ВІЛЬНУ РУКУ.

ЛОНДОН. — Італія не зможе виповісти Абисинії війни без інтервенції Ліґи Націй. Але ніхто не стане на перешкоді її „карній експедиції", як ніхто не забороняв Японії повести таку „експедицію" проти Китаю. Отже буде евентуально війна, тільки вона буде інакше називатись.

ТАЙНІ ДОГОВОРИ В СПРАВІ АБИСИНІЇ.

ЛОНДОН. — У звязку з конфліктом, який зайшов між Абисинією й Італією, виходять на верх ріжні тайні умови між Англією, Францією й Італією в справі африканських посілостей. Офіціяльно перечать, що такі договори існують. Але на ділі так не є. Всі три згадані держави заключили ще до світової війни тайні договори, якими поділили між себе сфери впливу в Африці та зазначили, чиїм коштом може кожда з тих держав побільшати свій стан посідання в Африці. Італії загарантовано саме ту територію, на якій тепер вибухають ріжні „непорозуміння". Тими договорами поділено теж Абисинію на три части, на випадок, якби прийшлося її розбирати.

АБИСИНІЯ МОЖЕ ВИСТАВИТИ АРМІЮ З ДВОХ МІЛІОНІВ ЖОВНІРІВ.

РИМ. — Один з журналів, що займається військовими справами, подає, що Абисинія може змобілізувати армію з 2,000,000 людей. Та Абисинський цісар має до своєї розпорядимости всього 10 літаків, 250 машинових крісів і 6 панцирок.

ЦИҐАНСЬКА „ЛАСКА".

ЧЕРНІВЦІ (Буковина). — Таки не приймають на службу українських учителів, що „перепали" при іспитах з румунської мови. А що ці вчителі з довгими роками служби, то міністер тепер дорогою „ласки" заповів, що до часу перевірення їх становища вони одержуватимуть 20 процентів своїх платень. Учителі звернулися на судову дорогу, але ледви чи і вона їм поможе.

ЧИ Є ЧЕХОСЛОВАЦЬКА МОВА?

ПРАГА (Чехословаччина). — Чехословацьке міністерство освіти видало розпорядок, на основі якого всі школи мають подавати у шкільних свідоцтвах і публікаціях однакову назву викладової мови, називаючи її „чехословацькою". Цей розпорядок викликав серед словацького населення велике невдоволення, бо Словаки вважають його новою спробою зліквідувати словацьку мову як самостійну та окрему від мови чеської. Словацькі педагогічні кола зазначують, що „чехословацької" мови не було і нема. Словацькі посли заповіли в тій справі інтерпеляцію в парляменті.

СОЦІЯЛІСТИЧНО-КОМУНІСТИЧНА ДЕМОНСТРАЦІЯ.

ВІДЕНЬ. — Уряд поробив заходи, щоб не допустити до демонстрацій, які готовили соціялісти разом з комуністами з нагоди річниці 12 лютого, себто того дня минулого року, коли розвязано соціялістичну австрійську партію. Та, не зважаючи на ті заходи, відбулися по лісах збори соціялістів і комуністів, як теж розкинено по місті тисячі летючок, в яких взивано населення до боротьби з фашизмом, як і заповідано, що знову повернеться соціялістична влада.

АТАКУЮТЬ БРИТІЙСЬКИЙ УРЯД.

ЛОНДОН. — Посли Партії Праці заповіли, що внесуть того тижня внесок на уділення догани урядови за пороблені ним помилки в новім пляні обезпечення безробітних. Та цей внесок не знайде більшости.

БЕЗРОБІТТЯ ЗБІЛЬШАЄТЬСЯ.

ЛОНДОН. — Число безробітних в Англії збільшилося в січні на 239,558 осіб. Це є погіршення, якого не записано від 6 років.

ҐІТЛЕР ПРО КОНФЛІКТ З СОВЄТАМИ.

БЕРЛІН. — Ґітлер заповідає, що Німеччині неможливо розсобровитись, бо скорше чи пізніше мусить прийти до збройного конфлікту Совєтів з Европою. Тоді в такім конфлікті Німеччина буде виставлена на перший огонь.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодиноке число три центи.		Three cents a copy	
На рік	$6.00	One year	$6.00
На пів року	$3.25	Six months	$3.25
На три місяці	$1.75	Three months	$1.75
Число з пятниці (з англійською частю):		Friday's issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$ 2.00	One year	$ 2.00
На пів року	$ 1.25	Six months	$ 1.25
В Джерзи Сити і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$9.00	One year	$9.00
На пів року	$4.75	Six months	$4.75
На три місяці	$2.50	Three months	$2.50

За оголошення редакція не відповідає.

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союза: BErgen 4-1016.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ҐЕНҐСТЕРСТВО В ЮНІЯХ

Сталася така подія: вбито тому тиждень Т. Е. Малоя, бизнесового аґента Шікаґовської Юнії Операторів Фільмових Театрів. Сталося це тоді, коли Малой їхав у прекраснім автомобілю до канцелярії юнії.

Федеральні доходження виказали, що Малой мав доходу $250,000 більше від того, що він зголосив від 1929 до 1932 року. Проголошено далі, що Малой побирав тижнево від юнії платню в сумі $500, а крім того побирав ще від неї при ріжних нагодах ріжні „презенти" по $5,000, $7,700 і т. д. Навіть заплачено йому подорож до Европи, на що видано $24,000. І призначено йому теж поважну суму, бо аж $275,000, на „охорону інтересів юнії".

До цього додають іще американські ґазети, що Малой мешкав дуже люксусово, бо за саму купальню заплатив $4.000. Таке вони передають, добавляючи, що це діється в таких часах, в яких робітники отсеї юнії, якщо мають працю, не зароблять більше тижнево як $50, а тепер ще менше будуть заробляти.

З того всього легко догадатися, до якого висновку доходять ті ґазети, що це все передають. Жаліють над бідними робітниками! Жаліють юній, що падають жертвою рекетірства, яке там загніздилось. І жаліють робітників, що ними верховодять ґенґстери, які їх немилосерно ограблюють.

Ніде правди діти, а треба признати, що робітничі юнії нераз гірко відчувають „босівство" своїх власних лідерів, котрі їх визискують дуже часто на ґенґстерський лад. Це відомі робітникам справи і тут американські ґазети нічого нового не відкрили.

Та не вияснили вони другої сторони цього явища. Не піднесли, що саме за причини, що робітничі юнії переходять нераз під керму ґенґстерів. Вони теж не піднесли того, що робітничим юніям, які обстоюють свої права, приходиться дуже часто боротись із підприемцями, що воюють з ними ґенґстерськими способами. І тому саме в Америці в боротьбі за кращу робітничу долю нераз треба було робітникам братися проти ґенґстерів з боку підприемців за такий спосіб боротьби, який міг мати вигляди на успіх. Звідси повставали в юніях ріжні „гадючі фонди", звідси оті ріжні „презенти" чи „подорожі" юнійних провідників. І звідси почалося згодом і ґенґстерство в робітничих юніях. А такі перешкоди, які стрічає юнійна орґанізація от хочби тепер в автомобілевім промислі, тільки пособляють розцвітови цього ґенґстерства, бо не дають робітникам змоги орґанізуватися в природній спосіб.

О. Сновида.

НЕ СЛУХАТИ СПОКУС!

Коли всі знаки на небі і на землі не милять, зближається час такої кризи большевизму, якої він іще не переживав. Це майбутне хмарою зависло над політичним овидом міжнародньої політики і нашої краєвої.

Це майбутнє, ця наростаюча кріза існуючого режіму в СССР впливає і на тяги та протитяги европейських канцелярій: і на поїздку Флядена до Лондону, і на поїздку Ґерінґа до Біловежі, і на алярм совєтської преси. Одні хочуть мати Росію союзницею, але не певні, як довго та союзниця втримається на ногах. Другі бачать, як вона хитається, і хочуть повторити імпрезу ґенерала Гофмана і Берестейського миру... Все стає тривожним і неясним.

Таксамо і в самім українстві. Наближається день заплати. Грізне мурмотіння-незадоволення чимраз голосніше доноситься з України. І еміґрація, так як Галичина, лагодиться „інтервенювати" та взяти активну участь у розгривці між большевизмом і Україною. Звідси склеєна наспіх ідея всеукраїнського національного конґресу і т. п. А з другого боку, ті, ріжнородні сили, які зацікавлені в такім чи іншім розвязанні української проблєми, теж стараються заздалегідь **узяти під свій вплив українство**. Незмірно під тим оглядом цікавою є стаття, що зявилася в жидівсько-німецькім „Дер Таґ" у Відні. Ґазета говорить про великий український нарід, про його долю, про право самоозначення і т. д. І, бачучи, як наростає енерґія цього народу, радить йому... не зривати злуки з Московщиною. Радить не піддаватися нашептам Німців і Поляків, не бавитись у „вузький" націоналізм, до якого допровадить сепарація від Москви, а лишитися в „братерській спілці" з нею і стати державою, яка мала би з Росією „кондомінію" (співпанування) над цілою велитенською територією між Білим морем і Тихим океаном.

Ясна річ, чого злякався жидівський орґан. Про Німців і Поляків тут не говоримо. Не думає напевно Україна міняти совєтську метрополію на якунебудь іншу. Автім це старий трик: ще перед війною, коли навіть Польщі не було, про кождий національний відрух на Україні казали Москалі, що він інспірований Поляками, Австрією, або Берліном. Не в тім річ, а в тім, що Жиди хочуть накинути нам, Українцям, шкідливу для нас концепцію: спілку з Росією по упадку большевизму. Для Жидів з Росією певно буде краще. А що для нас це певно буде гірше, то й стараються вбрати свою пропозицію в привабливу форму „кондомінії" над „шестою частиною суходолу". Ми знаємо, що з себе уявлятиме така „кондомінія": це буде спілка вовка з ягнятком. Але Жиди думають, що в кождій новій державі, де національний дух розвинений міцно (а такою напевно буде Україна), жидівству буде гірше... Тому і волють, щоби спілка з Росією приборкала на Україні той розбуджений національний дух, який міг би вийти на некористь жидівству.

Цей голос „Таґу" навів я тільки як першу ластівку тих спокус, які незабаром посиплються на наших провідників як з рогу обильности. Як тільки стане на порядку деннім справа нового владження просторів, що тепер обєднані в СССР, відразу злетяться: Жиди, масонерія, російський лібералізм, соціялізм і недобитки керенщини, щоби переконати нас лишитися при „новій Росії", яка і т. д. і т. п. В тім, при знаній слабости Українців до гарних слів, лежить **велика небезпека**. За царської Росії нас манили „новою ліберальною" Росією. Ми повірили й опинилися в обіймах Керенського, що замісць самостійности — дав нам „куцу автономію", і то обмежену на половину тих ґуберній, з яких складалася етноґрафічна Україна. За Керенського нас манили „новою соціялістичною Росією" большевики, яким повірили Винниченки і Грушевські. Наслідки того в нас перед очима... Тепер стара Росія, наслідниця большевицької, знов манить нас „новою Росією": „народньою", „трудовою", чи чорт там її знає ще якою... Мусимо бути обережними. Єдиною, по всім пережитім, метою нашої політики, вразі актуалізації нашої проблєми в СССР, може бути незалежна Україна, незалежна від нікого. Хто цього гасла не висуне, зрадить інтереси нашої нації і поставить себе в положення контрагента, з яким **ні одна поважна політична сила в Европі числитися не буде.**

Ось що треба нам памятати. Спокусників гонити, а тих, що серед нас наставлятимуть їм вухо, демаскувати як ворогів народу. Така має бути лінія нашої політики в цей критичний момент!

З ПОЕЗІЇ РОЗСТРІЛЯНИХ

Після вбивства комісара Кірова в Петербурзі большевицька Москва зробила чергове „кровопускання" і на Україні. Між розстріляними знаходимо двох поетів-комуністів: Фальківського та Влизька.

Фальківський і Влизько в боротьбі українського народу за волю стояли „по той бік барикади". Вони були завзяті комуністи, прихильники большевицької Москви. Фальківський був свого часу співробітником лиховісної „Чека" і брав участь у розстрілах. Вже давненько він почав виявляти в своїх віршах „ухил" від правовірного большевизму. Пролита його руками кров невинних людей мучила й переслідувала його.

Ще 1926 року Фальківський такими словами писав про свою кріваву „роботу":

„А він стояв тоді понуро,
І руки звязано іззаду...
І тільки місяць коло муру
Скликав сестер своїх на раду...
А ще за мить, лицем угору
Лежав він кулею забитий.
Давно було... Було багато...
І в менеж кров — не як у риби!
Ну, чим же, чим я винуватий,
Що трошки, тільки трошки схибив.
Хотів у лоб... Тряслися руки...
А за стіною — степ широкий
Пустить? Та яж чекіст! Ах муки...
І це страшне, розбите око"...

Фальківський у своїх поезіях прирівнює „роботу" чекістів до жнив:

„Добро дівчатам із серпами:
Їх жертви плакати не вміють.
Снопи кладуться за снопами,
Лише серпи блищать, як змії.
А я? Я теж косити мушу
В імя майбутнього врожаю,
І жах один, що жертви **душу**,
Подумать тільки — **душу мають**"...

Проти цих „мінорних" настроїв Фальківського писала совєтська критика як про „занепадництво" і засуджувала таку поезію, що могла будити жаль до жертв крівавого терору. Фальківський попав у неласку перед сильними цього світа. Скінчив своє життя десь у льохах „Чека" — „Ґепеу", в одну з холодних грудневих ночей.

Поет неначе передбачав свою власну смерть, коли писав 1926 року:

„А так — усе до болю просто...
Рука сім раз пером чирикне
І вийде слово просте: **„Розстріл"**
(Папір німий... мовчить... не крикне...)
А потім прийде сіра північ,
І в камері задзвонить тиша...
А там — „наган" розбудить півнів:
Земля в крови... І „він" не дише"...

З Фальківським згинув його молодший товариш, теж комуніст і поет, Олекса Влизько. Згинув, як „ворог робітників і селян"...

Ще 1934 р. в збірнику своїх поезій Влизько під заголовком „Друговi чекістові" писав:

„Може й в ніч ось цю,
Що кипить у крови, як в узгарі,
Ти не спиш, і вівцю
Роздягаєш і бачиш: це він,
Недоловлений вовк,
Недобитий спецюга аварій".

Вірші не дуже мудрі, але не в тому річ. Влизько, як бачимо, це 1934 р. „оспівував" діяльність чекістів, що вишукують „шкідників виробництва". Влизько мав між чекістами приятелів. Чи не довелося йому дістати кулю в потилицю від такого „друга чекіста"? Все може бути в країні Сталіна...

Року 1934-го Олекса Влизько написав був поему „Дон Жуан". Чи це випадкове, чи може справді його мучило чорне передчуття, бо в тій поемі читаємо про смерть Дона Жуана і несподівано так слова:

„Куля влетіла в лоб...
Дивлюсь:
Дон Жуана, що був, то й нема,
А труп на підлозі — **мій**"...

Понура поезія... Та вже коли навіть українських чекістів і їх приятелів розстрілює Постишев на Україні, то це знак, небезпечний для московських диктаторів. Кров кличе до пімсти.

Н. В.

1935 РІК Є ЮВИЛЕЙНИМ РОКОМ МУЗЕЮ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ УКРАЇНИ.

В цім році українське громадянство збудує для Музею власний Український Дім у Празі. Своє десятьліття в 1935 р. Музей відсвяткує у власному Музейному Домі.

Дайте й Ви свою цеглину!

Пішліть скоріше Вашу жертву!

Зробіть збірку у Вашому Товаристві! Не відкладайте!

Жертвуйте всі, хто скільки може!

Пожертви посилати до Обєднання або на адресу директора Музею, проф. Антоновича:

Prof. D. ANTONOVYC,
Praha-Nusle 245, Czechoslavakia

— Ти не віриш у ніщо?
— Чому ні? Я вірю, та лише в те, що розумію.
— Ну, то виходить на одно й те саме.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ.

ДРУГА СТОРОНА МЕДАЛІ.

У Ню Йорку виставлено недавно театральну штуку, котрої тлом є так званий „ґарбидж експрес". Так називається нанятий федеральним урядом поїзд, що везе до Елис Айленду чужинців, яких уряд має депортувати до їх рідних краів.

Один театральний критик робить поважний закид авторови штуки. Мовляв, автор зле зробив, що не звернув виключної уваги на цих депортованих чужинців. Пощо було займатись Американцями? Чи ці депортовані чужинці не цікавіші, як тисячі горожан, котрих вони лишають за собою?

ЧИ ПРИСТОЙНО?

Цікаве питання підносять збунтовані проти Американської Федерації Праці будівляні юнії.

Коли ці юнії постановили відірватися від Американської Федерації Праці, ця пішла проти них з процесом, а спеціяльно пробує добитися від суду заборони відірваним юніям розпоряджатися фондами департаменту будівництва, котрі збунтовані юнії захопили.

Питаються публично збунтовані юнії: чи це пристоїть добиватися „інджонкшена" робітничій організації, що все противилася видаванню судових заборон?

І справді, чи пристоїть?

Правда це, що кажуть будівляні юнії: юнії все боролися проти видавання „інджонкшенів"; але це ще не вся правда. Юнії боролися проти видавання судових „інджонкшенів" проти юній в обороні підприємств. Чи будівляні юнії, виґравши тепер фонди від Федерації Праці, не пішли би до суду по „інджонкшен", якби хтось їм загарбав ці фонди?

ВАГА ЗДОРОВЛЯ.

„Манчестер Ґардієн" подає свої уваги до недавного зарядження німецького уряду, що для ріжних університетських ступнів будуть вимагати теж, як від дівчат так і від хлопців, спортової вправности.

Питається „Ґардієн": чи можна сподіватися в кождому випадку, що з тілесною справністю йде умове видосконалення, чи йде в парі з силою розум? Відповідаючи на це питання, „Ґардієн" наводить сумніви ріжних англійських педаґоґів, котрі доказують фактами, що перебільшена та коштовна пристрасть до спорту приносить шкоду умовому розвоєви людини. На доказ ставлять звичайно американські колеґії.

Погляд, що розум іде в парі з силою, походив від старинних Греків. Та в них цей погляд не стільки спирався на факти, як відповідав ідеалови людини. Як сказав один Грек: У мене це була би досконала людина, що одного дня на олімпійських ігрищах узялаб першу нагороду за тілесні вправи, а на другий день першу нагороду за найкращу драму.

Йдучи з Греками, Римляни зложили приповідку: В здоровому тілі здорова душа. Правдивість її вже нераз квестіоновано. Найкраще це мабуть зробив славний у своїм часі польський сатиричний місячник „Ліберум Вето", що переклав її словами: В здровем целе здрове целе (в здоровім тілі здорове теля).

ОБРАЖЕНЕ МОЦАРСТВО.

Польські ґазети з обуренням підносять образу, яку, мовляв, завдали Польщі Франція й Анґлія, не кликавши Польщі на згоду в Лондоні. Виходилоб, що вони не признають Польщі як моцарства.

Місто Ню Йорк видало від 23-го січня до 8-го лютого 4 міліони долярів за згортання снігу з вулиць міста. Цікаво, чи видає стільки „моцарство" за той час на всю свою освіту.

Ф. Ґ.

СМАЧНА СЕРНИНА

(Оповідання).

Директор виділової школи в повітовім містечку Галичини жив життям старого кавалєра. Не женився тільки тому, бо дуже скупий був. Ще дитиною завзявся наперед зробити великий маєток і аж тоді пуститися на смакуна світових розкошей. Се, що бачив дома у своїх батьків, котрим не легко було дорахуватися, так їх Господь Бог поблагословив дітьми, відстрашило його від женячки. Він бачив, що як ожениться і діти обсядуть його так, як обсіли батька, то маєтку не зробить. Не оженився, працював як віл в ярмі, всяким впливовим особам по рабськи вислуговувався, довів до того, що доробився до хліба директора школи, і далі гнувся перед сильнішими, щоби ще який щабель підійти вижче.

Хоч хліб директора школи несогірший був, бо на провінції життя дешеве, пан директор щадив далі. Ті, що підглянули його домашне життя, казали, що пес у доброго господаря їсть ліпше, як пан директор.

Хоч який скупий був пан директор і ні зломаного сотика не видав на щось таке, без чого можна жити і виконувати свої директорські обовязки, то у нього таки був один слабий пункт. Він видавав гроші, хоч невеличкі, та все видавав, на одну непотрібну, бо великанську звичку... на полювання.

Директор був сином лісного управителя в сторонах, де була велика сила всякої дичини. Лісничий і його родина могли полювати досхочу, бо ліси були власністю чужинця, котрий всю господарку здав на свого управителя. Сини лісничого більше полювали як вчилися і тому ледви довели до хліба сільських учителів. Один з них свою директуру в школі повітового містечка завдячував свому лизунству і протекції.

Від всього директор відвик, лиш йому годі було відвикнути від полювання. Бодай щоби пройшовся полем з рушницею в руці і стрілив до ворони, йому вже лекше було. Як якої неділі не зробив сего, то цілий тиждень ходив як строєний.

Містечко сиділо в степовій, безлісній полосі краю. Не диво, що грубої звірини не було там. Невеличкі, рідко розкинені ліси не могли бути домівками, де розводились би медведі, олені, дики. І серна не дуже ховалась там. Мисливі мусіли вдоволятися заяцями і пташнею, якої більша сила була тільки в сторонах багнистих і з великими ставами.

Бідні в дичину сторони давали скупому директорови ту користь, що за право полювання не високий був арендний чинш. Щоби й не було коштів поїздок на терен полювання, директор вступив до ловецького товариства, котре заарендувало два сусідні села. Коли прийшла неділя, свято, або яка інша вільна від служби в школі днина, пан директор брав рушницю і торбу. За пів години маршу вже був на полях ловецького ревіру і стріляв. Очевидно, як що влізло, ногами чи крильми, під цівку.

З заяцем директор дуже часто вертався до хати. Зате, відколи в сих сторонах полював, не мав щастя до цапка. На серну тут взагалі мож було попасти лише тоді, коли яка приблудила з подальших лісистих ревірів. Таке бувало в часах великих польовань, коли гамір в лісах розпуджував звірину на якийсь час і виганяв її до дальших, спокійніших ревірів.

Якось то директор вчув, що в ревірі показалися серни, і що один його товариш з ловецького товариства, недалекий шляхтич вполював здорового сернюка. Се збентежило директора так, що сернюк став його найгорячішим бажанням. Йому бачилося, що за життя одного цапка дав би половину свого власного життя.

Сернюк був директорови потрібний не лиш для „мисливської жилки". Конечною зробилася така добича полювання від хвилі, коли директорови забаглося виаванзувати на окружного шкільного інспектора.

Щоби зайти до тої вимріяної мети, треба було за собою мати повітового старосту, бо староста звіщав краєву раду шкільну, чи кандидат на шкільного інспектора буде добрим політичним аґентом пануючої в краю польської шляхти. Хоч директор ніколи не був революціонером, ні соціяльним, ні національним; хоч він ніколи і в чоботі пальцем не кивав; хоч в своїм поведенню все неначе відгадував, яка є для нього свята воля сильних міра сего, то він таки не вірив, що староста обстане за ним, як не дістане хабаря.

Ріжні бувають хабарі. Треба знати, хто того хабаря бере, хто його дає, і за що дає. В сім випадку, хабарем не могли бути гроші. Директор міг дати тільки такого хабаря, який між директором школи і шефом політичної адміністрації не є хабар, а щось таке, як „цілую ручі", сказане до якоїсь поважної матрони. Пристійним хабарем, проти яких ні постанови карного закона ні неурядова мораль не зверталися, міг тут бути, приміром, власноручно директором вподьований сернюк... Не куплений, а впольований!

В ревірі, в котрім директор мав право полювання, гаєвим був Прокіп Соломка. Він звався гаєвим, хоч пару останкам колишнього ліса ледви чи потрібний був гаєвий. До того гаєвого директор вибрався, щоби собі його приєднати. Директор знав, що між хлопами в селі багато клусівників. Знав, що як в ревірі покажуться серни, то ті клусівники спрячуть їх. Треба було позискати собі гаєвого. Не лиш на те, щоби стараннїше пильнував звірину, а також на те, щоби баламутив інших мисливих, затаюючи перед ними, що туди або сюди ходить сернюк; щоби на тропу сернюка навів директора.

Фляшка горівки і обіцянка, що як сернюк впаде від кулі директора, то гаєвий дістане ґульдена, не були без успіху. Зараз за хатою і полем гаєвого, ішов більший чагарник. Показуючи туди рукою, гаєвий сказав до директора:

— Від кількох днів коло години пятої зполудня тим чагарником іде старий рогач. Іде собі поволі, виходить з гущі на стежку, витропаною коровами, що туди ходять на пасовисько. Худоби ні пастухів цілком не боїться. Іде собі спокійно до жерельця, яке є на краю чагарника. Напеться і поволі іде назад.

Добувши від гаєвого приречення, що нікому про се не скаже, директор заявив:

— Завтра буду у вас з рушницею і з собакою.

(Далі буде).

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЧОМУ НА НАС НАСТУПАЛИ І ДАЛІ НАСТУПАЮТЬ.

Українці часто застановляються над питанням, чому ми, будучи більше цивілізованим народом від Москалів, дались тим останнім завоювати. На це склалися ріжні причини. Та це, що довелося переживати Українцям, переживали теж інші народи.

Історія подає нам багато прикладів на те, що дуже часто народи з слабою цивілізацією завойовували цивілізованих людей.

Такий освічений народ як Римляни були остаточно побіджені північними ордами Германів та інших диких племен. Щось подібного бачимо й у Британії. Британці під впливом римської цивілізації стояли на високім щаблі культури. Одначе північні орди, що їх історія називає Норманами, завоювали Британців та значно вплинули на дальший розвиток краю. Під їх впливом нарід теж значно засимілювався та прямо став іншим народом.

Москалі бажали доконати подібного діла з Україною. Вони теж загарбали Україну. Але цікаве тут одно. З давніх Римлян як живого народу і сліду нема. Але український нарід, хоч був у московськім ярмі кілька століть, жиє й кріпшає з кождим роком. Тесаме можна сказати і про ту частину українського народу, що жила довгими століттями під Польщею.

Отже бачимо, що асиміляція і всякі інші способи, вживані нашими найбільшими ворогами, Москвою та Варшавою, не доконала свого. Український нарід остався українським і свято вірить, що згодом створить і свою державу.

Коли ми чуємо вістки про масові арешти в Галичині та про страшне переслідування; про розстріли і голод на Україні під Совєтами, про цензуру українського слова чи про „пацифікацію" і т. п., то це є тільки дальші спроби наших ворогів завоювати наш край, а нарід знищити. Це є продовження політики давніх Вандалів із півночі завоювати сусідній народ. Це тесаме, що почалося багато століть тому. Це ніщо інше як жажда нецивілізованих народів завоювати цивілізованих, жажда дикуна руйнувати культуру, вбивати культурних місіонарів.

Бачимо дикунські тенденції як одного старинного ворога так й другого, щоби знищити українське життя, зруйнувати всі наші традиції та святощі й вимордувати наших провідників, щоби лишити масу без проводу. Та, не зважаючи на те все, український нарід жиє! І річ ясна, що переживе це все й останеться цілим народом і в своїй Самостійній Соборній Україні.

М. Іванчук, Канада.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Повідомляємо членів відділу 110 У. Н. Союза, що наш секретар **Іван Терлецький** помер нагло на серцеву недугу.

Похорон відбудеться в четвер, 14. лютого, точно в 9-тій годині рано. Просимо всіх членів прибути на похорон на час.

Стефан Роґан, предс.;
Михайло Коґут, касієр.

МАДЯРСЬКИЙ РЕВІЗІОНІЗМ І УКРАЇНА

Час від часу виринає на світло денне питання відбудови Мадярщини в її довоєнних межах. Мадяри вуміли зеднати собі для тої ціли багато знатних людей у світі, передовсім в Англії, яка — чи це Европі приємне, чи ні — панує сьогодні над нею силою свого географічного положення і завдяки свойому державному розумови. З боку мадярської ревізіоністичної акції частенько навідуються на Закарпатську Україну англійські кореспонденти, які потім містять свої звіти в англійській пресі. Довша стаття в англійським часописі „Таймс" з грудня 1934 р. також зараховується на те конто.

Сам мадярський ревізіонізм по суті нічогоб нас не обходив, колиб він не зачіпав такого важного для нас питання як справа Закарпатської України. Не улягає сумнівови, що Мадяри тепер ще посилять свою пропаґанду в тому напрямку після вдалого переведення плебісциту в Сарщині.

Мадярський ревізіонізм кермується засадами ґеополітичними. Потребу відбудови Мадярщини в довоєнних межах доказують потребами господарської натури. Питання національного характеру Мадяри дуже зручно обминають, бо в тому випадку всі противеізіоністичні чинники малиб дуже легке завдання виказати, що ніякої кривди Мадяри не потерпіли, бо їх державні границі покриваються з границями національними.

За Закарпатську Україну ведеться тепер боротьба між Чехами та Мадярами. Йде в тій боротьбі про нас, Українців. Нас навіть не питають, чи ми захочемо признати когонебудь з них, себто Чехів чи Мадярів. Кусок паперу, підписаний ексгетьманом Скоропадським, у якому він зрікається тої країни за смішно дрібну суму гроша, годі вважати запитом у тому напрямі, тимбільше, що він у суті річи Закарпатській Україні навіть невідомий і ніхто йому не давав права підписувати цей контракт продажу.

Якими арґументами послугуються Мадяри для позискання собі симпатій населення Закарпатської України та рішаючих світових чинників, видно найкраще з репортажі висланника львівської ґазети „Діло", п. Голіяна, який побував і в Будапешті. В тому свойому звіті він обмежився до передання дійсного стану річей, а не пустився на плитку воду вифантазуваної пропаґанди для осягнення певних цілей.

Передамо коротко хід його думок, бо це відразу розкриє нам усі мадярські арґументи, якими оперується в світі для здобуття Закарпатської України.

Вся мадярська інтеліґенція, якої є надмір, живе надією на ревізію кордонів та сподіванням одержати в новодобутих краях працю. В самому Будапешті є коло 12,000 ґреко-католиків з Закарпаття, з чого лише 127 знають, хто і що вони є. Багато з них є на визначних становищах. У місті Будапешті є алегорична статуя Закарпаття, яка представляє закованого українського селянина з благально витягненими руками в бік мадярського спасителя. Мадярам важко відректися цієї країни, яка на протязі 800 літ була невільним співтворцем мадярської історії. Мадяри хочуть добитися в міжнародніх чинників дозволу на переведення плебісциту тамже. Вони певні, що дістануть 90% усіх голосів. До цього, на їх думку, заставить населення економічна нужда. Давніше Закарпатські Українці знаходили працю в Мадярщині і Мадярщина була ринком збуту для примітивної закарпатської індустрії і копальництва. Сьогодні Чехи не використовують природних багатств цього краю, бо тоді потерпілаб значно чеська національна продукція. Чехи теж не льокують своїх капіталів у Закарпаття, бо не чують себе там зовсім певними. Чехи бояться промадярських настроїв на Закарпатті і тому все відкладають уведення в життя автономії, приобіцяної Закарпаттю. Мадяри сподіваються, що у випадку, коли би був створений закарпатський сойм, то вони дісталиб у ньому значну більшість. Мадяри не збираються мадяризувати тамошнього українського населення. Вони булиб згідні навіть дати йому автономію, якби було треба. Що ближче означає це „треба", трудно додуматись. Мадяри навіть визнають назву Українець як означення закарпатського населення, і є тої думки, що назва „Русин", прищеплена урядово Чехами, не вдержится при житті, хочби які адміністративні заходи до того вживати. Мадяри не вірять у довговічність чеської держави в її нинішніх межах і думають, що чи скорше чи пізніше ця держава розпадеться на Чехію, Словаччину та Закарпаття, яке, на їх думку, буде належати Мадярщині, а на нашу — Україні. Нинішня чехословацька політика є в суті річи національною чеською політикою, яка керується лише чеською рацією стану, не узгляднюючи при тому рації стану словацької і закарпатської. Мадярам у їх прямуванні є помічною тепер Польща.

Мадяри не збираються також денаціоналізувати Закарпаття, твердячи, що колиб вони були того хотіли, то булиб перевели це на протязі тих століть, які Закарпаття належало до них.

Ось такі менше-більше думки мадярських ревізіоністів.

До того треба ще додати, що мадярські радіостації час від часу надають українські програми спеціяльно для Закарпаття, коли в тойже самий час далекосягла політика Чехів додумалась надавати кацапсько-москвофільську програму!

Дуже повчаюча є замітка про те, що Польща помагає Мадярам в осягненні їх цілей. Безперечно, що Польща в цьому випадку не дуже страшний чинник, але всеж таки приходиться випускати й того з уваги, з огляду на те, що невигідно є бути заскоченим чимсь несподівано.

Тимчасом ми можемо спокійно приглядатись боротьбі Чехів і Мадярів за Закарпатську Україну, паралізуючи її зручними потягненнями внутрішнього характеру. Передовсім треба дбати за освідомлення. Це є одинокий засіб використати цю боротьбу за нас для себе в остаточному висліді.

При цьому не від речі буде згадати й процес денаціоналізації Закарпаття, який ведуть тепер Чехи в формі насаджування там кацапства. Так же само і Мадяри не можуть розраховувати на якісь успіхи в тому напрямі. Коли чеський денаціоналістичний елемент є занадто дрібничковий і задивлений у власні інтереси і власну „велич", то мадярський є расово нам чужий і ще менше небезпечний. Найнебезпечнішим є елемент економічний. Але доти, доки в нас нема змоги поправити нужду Закарпатської України, ми мусимо паралізувати її наслідки розвоєм національної свідомости.

Побоюватися за цю країну нема чого, як теж нема підстави розраховувати, що вона останеться довший час під чужим ярмом. — (УП, Ужгород).

— Замало є цієї горівки, що ти мені дала натирати хору ногу.

— Скількиж іще маю тобі дати?

— Ще раз напитися!

ФОНД СИРІТСЬКИЙ У. Н. СОЮЗА

З КІНЦЕМ 31. ГРУДНЯ 1934 РОКУ.

Гнат Марія	в.	40	$300.00
Мохнач Іван	в.	7	41.67
Рапавий Василь	в.	28	150.00
Савко Іван	в.	23	100.00
Товт Іван	в.	84	166.67
Кравець Іван	в.	182	397.26
Конкольняк Анастазія	в.	144	180.00
Вітковський Юрій	в.	48	125.00
Гатала Михайло	в.	34	50.00
Ратковський Микола	в.	77	450.00
Левицький Йосиф	в.	19	500.00
Гнида Павло	в.	272	500.00
Міклан Мартин	в.	197	100.00
Ілько Стефан	в.	102	500.00
Брилевський Петро	в.	301	250.00
Венгрен Дмитро	в.	136	200.00
Папуга Іван	в.	99	200.00
Ґіба Ксеня	в.	104	200.00
Слободзян Іван	в.	149	488.65
Музика Петро	в.	225	500.00
Микитко Василь	в.	330	300.00
Липка Тимко	в.	300	225.00
Мулик Юрій	в.	338	125.00
Козуб Олекса	в.	81	125.00
Гаврищків Микола	в.	278	300.00
Ференц Іван	в.	360	700.00
Корчинський Теодор	в.	104	200.00
Окаль Гнат	в.	87	150.00
Граділь Ілько	в.	305	166.67
Кучмій Катерина	в.	36	25.00
Кливак Каспер	в.	67	500.00
Михальчук Лукаш	в.	195	139.60
Мендак Іван	в.	107	160.00
Василь Михайло	в.	102	375.00
Вітенько Лука	в.	170	250.00
Ващур Андрій	в.	113	100.00
Микайлів Василь	в.	288	400.00
Олійник Ілько	в.	124	300.00
Юзефович Каітан	в.	370	400.00
Нагребний Тимко	в.	168	433.34
Дзюбан Іван	в.	239	200.00
Фиканич Іван	в.	65	400.00
Маґура Йосиф	в.	170	200.00
Заходняк Стефан	в.	213	400.00
Лазорек Кузьма	в.	153	250.00
Сарабаха Петро	в.	34	250.00
Сидор Марія	в.	104	323.91
Мельник Григорій	в.	321	400.00
Зілінський Франко	в.	296	100.00
Трач Іван	в.	282	250.01
Корчинська Катерина	в.	104	50.00
Савчак Стефан	в.	51	240.00
Носко Флоріян	в.	110	300.00
Шкапій Доська	в.	36	150.00
Зазуля Іван	в.	217	200.00
Криванич Михайло	ц.	305	200.00
Кримський Антін	в.	396	300.00
Шабінська Юлія	в.	118	100.00
Шарон Михайло	в.	76	100.00
Одвард Василь	в.	218	216.67
Кирик Дмитро	в.	273	100.00
Шмілик Дмитро	в.	247	100.00
Кузьма Макар	в.	87	188.82
Тарбай Василь	в.	38	200.00
Морикін Іван	в.	95	100.00
Чайка Дмитро	в.	32	300.00
Гладкий Стефан	т.	237	466.68
Білик Микола	в.	20	700.00
Сливар Юлія	в.	62	200.00
Швець Яцко	в.	217	150.00
Пашук Павло	в.	62	400.00
Шкарлат Іван	в.	301	250.00
Прибильський Мих.	в.	109	425.00
Дзябка Іван	в.	218	650.00
Кушнір Юрій	в.	288	200.00
Паславський Іван	в.	245	125.00
Міллер Іван	в.	127	433.34
Гапа Андрій	в.	83	500.00
Ярмій Михайло	в.	76	80.00
Міґаль Микола	в.	63	400.00
Ґеці Марія	в.	85	200.00
Заслоцький Іван	в.	179	250.00
Грицин Ілія	в.	106	50.00
Ґлова Василь	в.	1	100.00
Бахоровський Андрій	в.	102	500.00
Гамера Анна	в.	112	200.00
Мельник Йосиф	в.	241	800.00
Кость Микола	в.	182	50.00
Зубик Афтан	т.	63	116.67
Пішко Микола	в.	254	125.00
Кузьма Стефан	в.	300	150.00
Фариник Данило	в.	213	300.00
Шафран Семен	в.	29	225.00
Зварич Іван	в.	364	200.00
Глива Дмитро	в.	104	385.72
Дзят Варвара	в.	108	350.00
Покітинський Михаїл	в.	198	480.00
Терпливиць Ілько	в.	159	160.00
Чорнецький Григорій	в.	10	120.00
Кіхтан Теодор	в.	274	200.00
Крупа Іван	в.	98	500.00
Войтович Дмитро	в.	147	200.00
Ґерльовський Петро	в.	283	150.00
Руґ Володислав	в.	72	600.00
Олексів Олекса	в.	259	100.00
Юрчак Микола	в.	69	125.00
Космина Каська	в.	168	240.00
Роман Стефан	в.	254	150.00
Приходько Максим	в.	170	400.00
Ревіляк Йосиф	в.	82	218.82
Кулин Дмитро	в.	230	266.68
Кошельник Іван	в.	324	$400.00
Свербивус Михайло	в.	76	300.00
Свіржко Блажей	в.	81	237.00
Кібало Михайло	в.	137	200.00
Маґун Григорій	в.	24	450.00
Маційовський Валентій	в.	78	500.00
Жебровський Вацлав	в.	213	125.00
Гураяк Іван	в.	122	350.00
Вишняк Михайло	в.	213	500.00
Новак Юстина	в.	156	400.00
Куйбіда Петро	в.	114	200.00
Прокопенко Розалія	в.	112	250.00
Барицак Анна	в.	311	500.00
Сворень Василь	в.	326	375.00
Горняк Григорій	в.	27	300.00
Сорока Іван	в.	253	100.00
Лопаца Теодор	в.	170	200.00
Новомлинський Іван	в.	85	900.00
Роборецька Катерина	в.	364	300.00
Тарбай Марія	в.	202	750.00
Рудак Пелягія	в.	170	83.34
Стадник Стефан	в.	191	200.00
Ницько Михайло	в.	273	250.01
Гомішак Марія	в.	29	$500.00
Коваль Анастазія	в.	112	500.00
Згіба Катерина	в.	95	450.00
Сковронська Анеля	в.	112	500.00
Макарович Олекса	в.	81	400.00
Замос Марія	в.	119	200.00
Веселик Іван	в.	45	400.00
Свербивус Йосифина	в.	76	325.00
Салій Стефан	в.	8	400.00
Салій Анна	в.	211	100.00
Орляк Петро	в.	268	200.00
Їж Данько	в.	379	150.00
Крісто Катерина	в.	100	800.00
Коваль Іван	в.	218	200.00
Шедний Микола	в.	91	333.34
Падучак Дмитро	в.	316	350.00
Подлужний Петро	в.	91	133.34
Козак Йосиф	в.	221	400.00
Варга Марія	в.	223	50.00
Майорчик Антін	в.	113	450.00
Береза Катерина	в.	197	550.00
Петришин Василь	в.	221	450.00
Рачик Михайло	в.	300	450.00
Маруняк Сташка	в.	273	240.00
Багній Марія	в.	112	300.00
Баер Станислав	в.	113	600.00
Чура Михайло	в.	220	100.00
Луцків Василь	в.	143	175.00
Салабай Роман	в.	129	$400.00
Зиндран Ірон	в.	276	196.40
Маркович Стефан	в.	380	200.00
Крупеля Вінцентина	в.	80	200.00
Петрик Катерина	в.	156	800.00
Кушко Катерина	в.	78	200.00
Буняк Кирило	в.	160	400.00
Адамчук Павло	в.	29	450.00
Дмишко Дмитро	в.	6	75.00
Семенюк Іван	в.	371	166.67
Тобіяш Йосиф	в.	149	150.00
Єтковський Йосиф	в.	392	300.00
Козак Данило	в.	84	200.00
Шведюк Анна	в.	276	450.00
Цілінський Віктор	в.	81	50.00
Каратник Стефан	в.	158	350.00
Куйбіда Анна	в.	114	400.00
Фільо Михайло	в.	26	228.59
Няч Олекса	в.	67	500.00
Рибак Михайло	в.	361	300.00
Сербин Юстина	в.	321	50.00
Пилипишин Теодор	в.	8	200.00
Гальчин Микола	в.	282	277.80
Яремчук Стефан	в.	95	400.00
Кріль Петро	в.	163	600.00
Павлина Йосиф	в.	282	400.00
Кріль Стефан	в.	218	500.00
Левуш Гарасим	в.	64	400.00
Семанцьо Михайло	в.	28	320.00
Когут Михайло	в.	69	450.00
Федюк Марія	в.	332	300.00
Гайдук Олекса	в.	157	266.67
Гелер Пазя	в.	31	100.00
Дуда Марія	в.	163	300.00
Посід Дмитро	в.	361	400.00
Ровік Семен	в.	234	750.00
Лукіян Михайло	в.	187	500.00
Напованець Марія	в.	65	500.00
Бринецька Марія	в.	363	400.00
Червак Анастазія	в.	21	200.00
Колодій Катерина	в.	63	200.00
Козевич Кароліна	в.	344	800.00
Лещишин Катерина	в.	304	100.00
Олексишин Іван	в.	280	500.00
Ґаздин Вартоломей	в.	8	400.00
Микитюк Марія	в.	216	500.00
Чучман Іван	в.	221	350.00
Чайковська Анна	в.	110	600.00
Ґинґа Микола	в.	76	333.34
Борик Андрій	в.	74	400.00
Ющик Петро	в.	78	150.00
Чайковський Олекса	в.	295	400.00
Хзрко Теодор	в.	137	250.00
Ярошик Петро	в.	175	333.34
Мечніковська Анна	в.	326	270.00
Покіда Петро	в.	191	250.00
Сліпко Іван	в.	102	800.00
Кудрик Степан	в.	44	300.00
Савка Юлія	в.	25	166.67
Гринишин Микола	в.	22	400.00
Гузар Микола	в.	251	250.01
Воронка Іван	в.	253	200.00
Мазур Ева	в.	70	300.00
Юрас Катерина	в.	257	250.00
Гойсак Стефан	в.	217	150.00
Чайковський Петро	в.	110	1000.00
Сарахман Теодор	в.	218	750.00
Химка Павло	в.	86	1000.00
Фенцур Катерина	в.	36	530.00
Семенчук Іван	в.	48	200.00
Смоляр Сарафин	в.	332	357.16
Ковальський Петро	в.	276	250.00
Гомзяк Теодор	в.	334	200.00
Думкович Іван	т.	58	150.00
Олійник Іван	в.	60	125.00
Костек Павло	в.	96	500.00
Гумен Іван	в.	22	1000.00
Штим Прокіп	в.	106	400.00
Матущак Бронислав	в.	247	300.00
Стефанів Йосиф	в.	179	600.00
Казюта Йосиф	в.	248	250.00
Винник Михайло	в.	45	350.00
Коцоловський Іван	в.	165	466.68
Луців Франко	в.	8	400.00
Меч Феська	в.	95	275.00
Скібяк Розалія	в.	133	428.58
Німий Іван	в.	192	200.00
Павлюк Андрій	в.	213	300.00
Зибан Анна	в.	202	375.00
Ґой Катерина	в.	169	450.00
Чугай Теодор	в.	217	400.00
Шурин Володимир	в.	147	425.00
Шевчук Теодор	в.	310	300.00
Онисько Магдалина	в.	177	100.00
Ґречин Антін	в.	275	400.00
Москалик Кость	в.	28	300.00
Дідух Марія	в.	301	50.00
Харовський Михайло	в.	78	400.00
Рабець Юрій	в.	52	850.00
Рудий Олекса	в.	243	333.34
Петрина Василь	в.	301	100.00
Романів Андрій	в.	20	200.00
Питель Іван	в.	38	166.68
Ферлей Анастасія	в.	146	250.00
Заремба Юліян	в.	388	1000.00
Квецінь Антін	в.	8	800.00
Ключка Володимир	в.	132	425.00
Вавро Пилип	в.	120	1500.00
Левчак Іван	в.	142	300.00
Луцишин Катерина	в.	36	200.00
Шулик Іван	в.	27	250.00
Романишин Матвій	в.	95	500.00
Воробель Антін	в.	336	400.00
Дрост Микола	в.	136	200.00
Попович Роман	в.	278	400.00
Савкін Гнат	в.	101	300.00
Ярмолик Параня	в.	324	160.00
Добош Іван	в.	120	800.00
Романів Ксеня	в.	124	187.50
Андріїв Параска	в.	36	200.00
Поврозник Павло	в.	98	200.00
Лебіщак Пазя	в.	237	60.00
Ганчар Анна	в.	106	200.00
Місяк Теодор	в.	209	50.00
Самсон Петро	в.	145	500.00
Марків Семко	в.	194	400.00
Левицький Стефан	в.	179	400.00
Сембрат Юрій	в.	86	200.00
Феленчак Ілія	в.	310	125.00
Деленко Михалина	в.	96	800.00
Синіцький Ілько	в.	243	250.00
Міщак Константин	в.	105	500.00
Карбовничак Стефан	в.	48	1129.97
Іваницький Іван	в.	211	300.00
Тимків Павлина	в.	361	500.00
Слодичко Йосиф	в.	1	227.30
Єзуско Михайло	в.	179	400.00
Вальоґ Аґата	в.	354	157.84
Матчак Дамян	в.	46	450.00
Черепаняк Михайло	в.	209	90.00
Федун Дмитро	в.	361	350.00
Гаврилюк Ігнатій	в.	70	1000.00
Фрей Матрона	в.	212	200.00
Денис Іван	в.	168	300.00
Підкова Ілія	в.	58	300.00
Кіц Петро	в.	342	300.00
Сусла Онуфрей	в.	206	500.00
Онисько Текля	в.	177	200.00
Фенцур Дмитро	в.	217	700.00
Кулеба Катерина	в.	56	500.00
Клімук Йосиф	в.	273	300.00
Швець Яків	в.	370	600.00
Демкович Олекса	в.	204	300.00
Юшкевич Іван	в.	174	175.00
Янковський Антін	в.	301	1000.00
Бирва Іван	в.	304	1000.00
Разом			$106,267.25
Проценти			103,959.72
Фонд сирітський з кінцем грудня 1934 остає			$210,226.97

В фонді сирітськім є депозитовані всі гроші, належачися і виплачувані з фонду посмертного, яко бенефіти для дітей і осіб правно некомпетентних до відібрання тихже, котрі в протягу трох місяців від дня припадаючої виплати не настановили, занедбали настановити, або не хотіли настановити опікунів до відібрання бенефітів, до яких вони є управнені.

Посмертну запомогу з фонду сирітського виплачується спадкоємцеви повнолітному, котрий докаже метрикою уродження, або іншим правним документом свій повний вік. Всі повнолітні спадкоємці повинні полагоджувати свої справи за посередництвом відділів У. Н. Союза.

Для всіх спадкоємців, замешкалих в Злучених Державах і Канаді орґанізація виплачує 3% відсотки на рік.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Тов. У. А. Горожанок.

Дня 27-го січня б. р. відбулися річні збори тов. У.-А. Горожанок і вибір уряду на рік 1935. Члениці були назагал вдоволені з попереднього уряду, що вів свою працю два роки, і домагались одноголосно, щоб той сам уряд остався і на цей рік. Однак предс., пані Сивуляк, рішучо відмовилась від свого уряду, бо перетяжена домашніми обовязками. Також скарбничка, п. М. Потучко, не могла продовжати свого обовязку в товаристві з причини виїзду з Филаделфії. Тому висказуємо признання п. Сивуляк за її щиру понад її сили працю в товаристві. Також заслугує на подяку і подив щира робітниця п. М. Потучко. Це жінка тут роджена, що не бачила рідного краю, а проте щиро займалася народніми справами і щиро переймалася недолею свого народу. Коби нам більше таких жінок.

До нового уряду ввійшли: предс.. п. В. Рутецька, заст. предс. п. Сивуляк, секр. О. Штогрин, заст. п. Бойко, скарб. п. М. Олійник, заст. п. А. Дубас; контроля: п. Кісь, Носевич, А. Рій.

Після вибору уряду і відспівання „многая літа" уступаючому і новому урядови, відбувся відчит з історії України, приготований секретаркою. Це є вже другий з черги відчит. Члениці заінтересувалися відчитами й задумали продовжувати їх на кождих зборах.

На закінчення свого урядування бувша предс., п. Сивуляк, зладила для присутніх члениць перекуску. Підчас забави п. Бойко кількома теплими словами візвала присутніх до жертви на народну ціль. Зібрано $6.50, які вислано на пресовий фонд „Жіночої Долі".

О. Штогрин.

„ВІСТНИК"

Вже повні два роки виходить у Львові (Чарнецького 26, м. 21) одинокий місячник літератури, мистецтва і громадського життя, „ВІСТНИК", незалежний від жадної партії, що не служить жадним партійним цілям.

Його єдина мета — переродити духовість нашої суспільности, відчинити настіж двері до того Окциденту, де плекають культ сильної і характерної людини, — яка є одинокою відпорною силою тих народів, що не хочуть гнити, лиш — жити повним життям.

В тій цілі — „Вістник" спалює в огні критики — доктрини вчорашнього дня.

Тому стягає з постументу чужих ідолів, що засмічують наше громадське життя, публіцистику й літературу.

Тому послідовно нищить головних ворогів українства — три М — Марксизм, Масонерію і Москвофільство усіх форм.

„Вістник" хоче викорінити наше духове каліцтво й старі навички рідного загумінку в усіх його формах: консерватизму, клерикалізму й соціялізму.

„Вістник" навчає, що життя, не іділя, не вигода, не спокій — лише безнастанне змагання.

„Вістника" головним завданням є: перетопити в огні нових ідей душу народа.

Знаємо, що маємо ворогів, бо проти нас усі старі сили загибаючого українофільства. Тому звертаємося не до живих трупів, лише до творчих сил народу, що не хочуть повторяти помилок минулого в майбутнім, що встає перед нами.

Не вірте підшептам нечесних противників, повірте у власний здоровий осуд — замовте собі рекламове число „Вістника" (зі старих чисел після нашого вибору), яке за пересланням нам зл. 1.50, вишлемо вам відворотною почтою.

Колиж Вам „Вістник" і його прямування знані, — запренумеруйте його: передплата на 1935 рік виносить 30 зл. річно, або рівновартість у чужій валюті. Ціна окремої книжки 2.50 зл.

Від року видаємо Книгозбірню Вістника — чотири книжки річно, одну квартально.

Річна передплата на Книгозбірню (чотири книжки) 6 зл. (для передплатників „Вістника" — 3 зл. без пересилки).

Адреса — „Вістник", Львів, Чарнецького 26, м. 21.

По двох незаплачених книжках безумовно стримуємо висилку дальших книжок. При посилці зазначити, на яку ціль.

Досі в Книгозбірні Вістника вийшли такі книжки:

Ч. 1. Мих. Островерха: „Мусоліні, людина й чин", ціна 1 зл.

Ч. 2. Микола Макіявель: „Володар", ціна 2 зл.

Ч. 3. Д-р М. Антонович: „Йозеф Ґеррес, вістун німецької єдности", ціна 1 зл.

Ч. 4. Д-р Р. Єндик: „Адольф Гітлер", ціна 1 зл.

Чекаємо вашого замовлення і остаємося з поважанням

Редакція й Адміністрація „Вістника".

— Чи ваш синок, пані, такий музикальний, що ви вчите його на фортепяні?

— Нам не йде про музикальність, а радше про те, щоби не мав часу обгризувати нігті.

МІТІНГИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

ГАМТРАМК, МІШ. Тов. Згода, від. 20, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться 17. лютого, в годині 1-шій пополудни в гали Укр. Хати, 2240 Ґрейлінґ ул. Проситься всіх членів прибути на збори. Також проситься, щоби члени не були байдужними до приєднування нових членів. Хто з членів ще не вписав своїх дітей до У. Н. Союза, то повинен вписати їх на цих зборах. Напоминається довгуючих членів вирівнати свої залеглі вкладки, бо щоб ненарікали, коли будуть суспендовані. Обовязком є кождого члена приходити на збори кождого місяця, бо є важні справи до полагодження. На річних зборах вибрано слідуючий уряд на 1935 рік: Матвій Прихітко, предс.; Дмитро Білик, заст.; Іван Крупка, фін. секр.; Микола Триш, рек. секр.; Іван Костюк, кас.; Мих. Сосновський, Мих. Миськів і Дан. Рубаха, контрольори; Гр. Миськів, Петро Довбуш і Пилип Стефанський, опікуни хорих; Дм. Сенайко і Теодор Данилишин, прапорщики. Збори мають відбуватись в кожду третю неділю в місяці. — М. Прихітко, предс.; Ів. Костюк, кас.; Ів. Крупка, фін. секр.; Мик. Триш, рек. секр.

МІЛВІЛ, Н. ДЖ. Тов. Запорозька Січ, від. 347, повідомляє своїх членів, що місячний мітінґ відбудеться в неділю, 17. лютого, в годині 2-гій пополудні, в гали де звичайно. Проситься всіх членів прийти на цей мітінґ, бо є важні справи до полагодження. Проситься довгуючих членів, щоб прийшли і вирівнали свій довг, бо коли не зроблять того на тім мітінґу, то з ними поступиться після статута. — Т. Ковальський, предс.; Ст. Патен, кас.; Гр. Тимчій, секр.

ЛОРЕЙН, О. Тов. У. Н. Союза, від. 50, повідомляє всіх своїх членів, що збори відбудуться 17. лютого, в годині 1-шій пополудні, в гали де звичайно. Подається до відома, що з причини зрезиґнування декотрих урядників, уряд на цей рік є як слідує: Захарій Долик, предс.; Григорій Дудусь, заст.; М. Шемичик, фін. секр.; Володимир Каршин, рек. секр.; Микола Волошинський, кас.; Теодор Козопас, заст.; М. Галянка, Н. Гедзин і Ілько Олексин, контр. комісія. — М. Шемичик, секр.

ПЛЕЙНФІЛД, Н. ДЖ. Тов. ім. Івана Франка, від. 372, повідомляє своїх членів і члениць, що місячні збори відбудуться 16. лютого, в годині 8-мій ввечір. Проситься всіх членів прийти на час. — Ю. Галинський, предс.; М. Дубас, кас.; В. Реновець, секр.

ПАСАЙК, Н. ДЖ. Тов. ім. Івана Франка, від. 97, повідомляє членів, що місячні збори відбудуться 17. лютого, в годині 2-гій пополудні, в гали церковній, під ч. 47 Говп Евс. Проситься усіх членів явитись на збори. — Т. Скоробогатий, предс.; Ю. Нестор, кас.; М. Табачук, секр.

ВЕСТ ПУЛМАН, ІЛЛ. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 243, повідомляє своїх членів, що квартальний мітінґ відбудеться в неділю, 17. лютого, в годині 2-гій пополудні. Усіх членів проситься явитись на цей мітінґ, і полагодити справи, а не відкладати на пізніше. Котрий урядник не явиться на квартальнім мітінґу підлягає карі 1 дол., а член 50 ц. Рівнож проситься тут вимінених членів, котрі перейшли з молодечого департаменту до старших членів, щоби явилися з книжочками платничими: Карплюк Стела, Міськевич Стела, Парійчук Іван, Синіцька Анна, Синіцька Ева, Шпорлюк Стефан, Шпорлюк Юлія, Станкевич Катерина, Співак Михайло, Карплюк Юлія і Бокарді Марія. Українців і їх діти, котрі бажають стати членами У. Н. Союза, дуже радо приймуть члени Братства. — Теодозій Менцінський, фін. секр.

БЕТЛЕГЕМ, ПА. Подається до відома усім членам відділу 288, що на річнім мітінґу 12. січня, вибрано уряд на 1935 рік як слідує: Т. Данилюк, предс.; Мак. Паращак, заст.; Мих. Брус, кас.; Мих. Мушастий, заст.; Ів. Малицький, фін. і рек. секр.; В. Могильський, заст.; Ол. Періг, Тарас Завацький і Раф. Остапчук, контрольори; Ілія Мадрига і Мих. Малиновський, надз. хорих; Петро Мурикин, дверник. Мітінґи відбуваються в третю неділю в місяці, в Укр. Гали при Третій і Карбон ул. Позамісцеві члени мусять присилати свої вкладки на час, на адресу секретаря: John Malitzki, 1504 E. 7th St., Bethlehem, Pa.

АЛІКВІПА, ПА. Бр. св. О. Николая, від. 120, повідомляє всіх своїх членів, що мітінґ відбудеться в неділю, 17. лютого, точно в годині 2-гій пополудні, в гали де звичайно. На цей мітінґ мають явитись всі члени, бо є важні справи до полагодження. Напоминається довгуючих членів, щоб вирівнали свої вкладки, бо в противнім разі будуть суспендовані. — О. Ревть, секр.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. Тов. Запорозька Січ, від. 206, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що звичайні збори відбудуться в неділю, 17. лютого, в годині 1:30, в гали парохіяльній при Блекстон ул. Обовязком є кождого члена прибути на збори. Напоминається довгуючих членів вирівнати свої залеглости, щоб не наражуватись на суспендовання. Котрі з членів ще не змінили своїх грамот, зволять принести свої старі грамоти на збори. Членів, що ще не вписали своїх дітей до У. Н. Союза, просимо вписати на цих зборах, або секретар радо зайде до них до хати. Проситься членів в тім місяци платити вкладки на мітінґу, або найдальше до 23-го, бо місяць має 28 днів, а розмет мусить бути висланий на час. — Михайло Чагарин, предс.; Іван Затонський, кас.; Микола Вецал, секр.

ПЛЕЙНС, ПА. Повідомляється всіх членів 48-го відділу, що мітінґ відбудеться в неділю, 17. лютого, в годині 2-гій пополудні, в гали Мих. Негребецького, 84 Норт Рівер ул. Проситься кождого члена прибути на цей мітінґ, бо будеться обговорювати справу забави на 2-го березня. Наш відділ просить відділи 99 і 223 та інші, щоб прийшли на нашу забаву і так помогли нашій касі хорих. — Я. Мицьо, предс.; М. Негребецький, кас.; Я. Кривий, секр.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН. Тов. Любов, від. 370, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 17. лютого, в годині 1-шій пополудні, в гали церковній, 127 Парк ул. Проситься всіх членів прибути на означений час, бо маємо важні справи до полагодження, а найважніша справа статута Тов. Любов. Довгуючих членів взивається прийти і вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. — К. Марущак, предс.; В. Колесник, кас.; Й. Деіембер, секр., 667 Grand Ave.

ДЖЕРЗИ СИТІ, Н. ДЖ. Тов. Укр. Січ, від. 170, повідомляє всіх своїх членів, що місячний мітінґ відбудеться в неділю, 17. лютого, в годині 6-тій ввечір, в гали У. Н. Дому, 181-183 Фліт ул. Проситься всіх членів прибути на цей мітінґ, бо є важні справи до вирішення. Довгуючі члени повинні вирівнати свій довг, бо в противнім разі будуть суспендовані. Члени, котрі платять за діти, повинні сплатити вкладки точно кождого місяця. Члени, котрі ще не виміняли своїх старих грамоти, зволять принести їх на мітінґ. — Гр. Ґотра, секр.

ЙОНКЕРС, Н. Й. Тов. Подільська Січ, від. 8, повідомляє, що надзвичайний мітінґ відбудеться в неділю, 17. лютого, в годині 2-гій пополудні, в гали Укр. Гор. Клюбу, 13 Вашінгтон вул. Проситься членів вирівнати свої вкладки, щоб не бути суспендованими. — Н. Мазур, предс.; В. Мандзій, секр.

ПАСАЙК, Н. ДЖ. Тов. ім. Т. Шевченка, від. 42, повідомляє всіх членів і члениць, що місячний мітінґ відбудеться в неділю, 17. лютого, в годині 2-гій пополудні, в льокалі У. Н. Дому, 237 Говп Ев. Проситься усіх членів прибути на означений час, бо є деякі справи до полагодження з минувшого місяця. Довгуючих членів взивається конечно прибути і вирівнати свій довг. Члени, котрі ще не змінили своїх грамот, зволять принести старі грамоти і виповнити аплікацію до нових родів. — Петро Головачук, фін. секр.

АЛЕНТАВН, ПА. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 147, повідомляє своїх членів, що місячний мітінґ відбудеться в неділю, 17. лютого, в годині 2-гій пополудні, в церковній галі, 803 Норт Фронт вул. Проситься кождого члена прийти на мітінґ. Члени, котрі не можуть кождого місяця платити вкладок, мають прийти на мітінґ і заявити це членам. Довгуючий член, коли не явиться на мітінґу, буде суспендований. Просимо всіх місцевих Українців вписувати свої діти до У. Н. Союза, бо це найбільша українська запомогова організація в Америці. — Павло Лагоцький, секр.

ОЛИФАНТ, ПА. Бр. св. Кирила і Методія, від. 86, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 17. лютого, зараз по Сл. Божій, там де звичайно. Проситься членів приходити реґулярно на місячні збори і брати участь у всіх братських нарадах. Довгуючих членів напоминається, щоб вирівнали всі затягнені довги за 1934 рік, бо братська каса дальше не може оплачувати за таких членів. Рівнож секретар не може дальше закладати за дітей місячних вкладок. — П. Саламаха, секр.

ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ. Бр. св. О. Николая, від. 4, повідомляє своїх членів, що місячний мітінґ відбудеться в суботу, 16. лютого, в годині 7-мій ввечір, в галі під ч. 72 Морис ул. Проситься членів явитись точно на означений час, бо маємо важні справи до полагодження. Повідомляється членів, що уряд вибрано той самий, що був минулого року. — Микола Пулчик, предс.; Василь Глива, кас.; Семен Кусень, секр.

МІЛВОКІ, ВІС. Тов. ім. Івана Франка, від. 103, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 16. лютого, в годині 6:30 ввечір, в церковній галі, 1231 Вест Скот ул. Обовязком є кождого члена прийти на ці збори, бо є важні справи до полагодження. Неприявний на цих зборах член підлягає карі після статута. Довгуючі члени повинні виповнити свої залеглости, бо інакше будуть суспендовані. Члени, котрі ще не змінили своїх грамот, нехай принесуть свої старі грамоти на мітінґ. Взивається кождого члена принести 1 дол. більше як свою вкладку на ту ціль, яка була обговорена на минувшім мітінґу. Члени, котрі ще не зложили своєї датки на вугля до галі, повинні дати на цих зборах, бо галю огрівається для всіх членів. — Т. Тапин, предс.; Н. Кудринський, секр.; А. Гатала, кас.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Місячні збори Бр. св. Георгія, від. 239, відбудуться в суботу, 16. лютого, в годині 7-мій ввечір. На останніх зборах суспендовано з братства слідучих членів: М. Бучковський, Т. Чупка, А. Муха, І. Процко, А. Вигідний, О. Павліш. Згідно з постановою зборів всі довгуючі члени мають вирівнати свої довги на слідуючих зборах. — Уряд.

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. Тов. Запорозька Січ, від. 342, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячний мітінґ відбудеться в неділю, 17. лютого, в годині 2:30 пополудні. На цей мітінґ мають явитись всі члени, бо є важні справи до полагодження. Напоминається довгуючих членів, щоби сповнили свою належитість, бо інакше будуть суспендовані. Кождий член, котрий буде повідомлений пост-картკою перед мітінґом, а не явиться на мітінґ, буде суспендований. Діти, котрі дійшли до 18 літ життя, повинні переписатись до старших членів. Будемо принимати нових членів без оплати вступного і оглядин лікарських. — А. Скоципець, предс.; Й. Клебан, кас.; І. Маркович, секр.

СКРЕНТОН, ПА. Бр. Усп. Пресв. Богородиці, від. 123, повідомляє всіх своїх членів, що мітінґ відбудеться в неділю, 17. лютого, зараз по Сл. Божій, в галі церковній. Проситься довгуючих членів вирівнати свої вкладки цього місяця, бо інакше будуть суспендовані. На річнім мітінґу вибрано отсей уряд на 1935 рік: Микола Піціль, предс.; Михайло Волощук, кас.; Григорій Мрикало, секр.; Василь Бадан, Тимко Назар і Михайло Дорош, контрольори, Ілько Булик, надзиратель хорих. — Гр. Мрикало, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Бр. св. Володимира, від. 130, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 16. лютого, точно в годині 8-мій ввечір, в У. Н. Домі, 217-219 Іст 6-та вул. Обовязком є кождого члена явитись на збори в означений час, бо є важні справи до вирішення. Довгуючим членам пригадується, щоб вирівнали свої залеглости. Взивається членів привести нових членів, бо будемо принимати нових членів без оплати вступного. Котрі члени ще не вписали своїх дітей до У. Н. Союза нехай впишуть на цих зборах. Неприявний на зборах член підлягає карі після статута. — Антін Карпович, рек. секр.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

ВІДОЗВА „ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧИ".

Українському громадянству й усім сотням „Чорноморських Січей" у Злучених Державах і Канаді січовий привіт!

Ми, „Чорноморські Січи", стоячи на ідеольогічно-програмових засадах українського націоналізму і змагаючи до створення самостійної соборної державности, не являємось партійною організацією, а становою, яка націю і державу ставить вище кляс і партій.

Зроджені з непохитної віри в велике призначення, безсмертне буддуче й вічний розріст української нації, — виховані під рев гармат і звуки сурм великих днів світової пожежі, коли зпід руїн старого світа родилось нове життя і світовідчування, — виросли в днях великої години з пожежі війни і полумя вогнів, і загартовані жорстокою і твердою сучасністю по втраті державности, виступаємо на обрій нового світа в імя слави всіх мертвих, живих і ненароджених — як мілітарна організація однодумців. Виступаємо в часі великої байдужности й зневіри в майбутнє, в часі безупинного змагу між добром і злом, сонцем і темрявою, в часі дальшого тревання розчвертовання живого тіла української нації.

На досвідках сходячого сонця для здійснення волі нації клички всіх ставати в карні змілітаризовані лави „Чорноморських Січей", бо віримо, й ставимо собі за ціль, що тільки психічно-волево перевихована та наставлена й змілітаризована українська нація зможе здобути й закріпити самостійну соборну українську державу — зачеркуючи її границі обопільним мечем української національної армії.

Відкидаємо орієнтації на всіх історичних ворогів України. Признаємо, що лиш твореня власних мілітарних сил, вперта підготовна революційна боротьба на українських землях супроти всіх займанців і наступаючий за тим збройний, всенародній зрив — у вигляді організованої національної революції — здобуде українська нація вільне життя, силу, славу й велич у власній державі.

І тому для здійснення цих ідеалів лише трудом і жертвенністю хочемо здобути собі симпатиків. Віримо, що лави наших однодумців і симпатиків будуть числені, бо ми не являємось без традиції, а як продовження і оформлення тих настроїв, які під цей мент палахкотять огнем по всіх землях України, не покорюючись противним силам.

Віримо, що на нас ждуть ті, які хочуть побіди спільної нашої мети — вільної української держави.

Слава Україні!

Дано в Нюарку, Н. Дж., дня 1. лютого 1935. р.

Д. Т. Білецький,
головний комендант;
С. Фік,
головний секретар.

М. Костишин.

ВИЙДИ, ЗОРЕ!

Вийди, вийди, ясна зоре,
Глянь на синє море:
Гойдаються жовті хвилі,
Вітер мов говорить

Про красу, дівочу долю,
Про давнє минуле...
Пройшли літа молодії,
Мов з вітром прогули.

Загирились, Боже милий,
Звелися ні на що.
Хто тепер на мене гляне,
Думає: ледащо!

Може і так. — Прости Боже!
Чи за гріх, не знаю,
Що у наймах, в поневірках
Марно пропадаю.

Літа мої молодії,
Годі вас забути;
Спомин про вас доливає
Гіркої отрути.

Що колись я була мати!...
— Якаж з мене мати?
Де поділись мої діти,
Не вмію сказати.

Тільки всього: „породила"!
Та щож мені з того?
Радість, втіха, потім сором,
Тай більше нічого.

Щось вгризаєсь в моє серце
Як гадина люта;
Де повернешся, останесь
Гадюча отрута...

Вийди, зоре, вийди ясна!
Чейже я тобою
Натішуся: як бувало
Була молодою,

На приспонці біля хати,
Діти годувала;
А ти, зоре, начеб з неба
На те поглядала.

Скажи, скажи; ясна зоре,
Про теє, що знаєш:
Чи ти мої безталанні
Діти зустрічаєш?

Чи живуть, чи поминались?
— Ой, якаж я мати,
Що їх знала породити,
Не вміла ховати.

Покинула на поталу,
Між люди чужії
І байдужно прогуляла
Літа молодії.

Вийшла зоря, поглядає
На синеє море.
Гойдаються жовті хвилі,
Вітер мов говорить:

Не час сльози проливати,
Про діток питати,
Вже постарілись могили:
Якаж ти їх мати?!

Ти під серцем їх носила,
Кровю їх кормила,
А не знаєш, яка доля
Діток навістила?...

Ти байдужно прогуляла
Щастя молодою;
За гріх — старість, поневірки
Ідуть вкупі з тобою.

ПОЧТОВА СКРИНКА.

Питання: Мій товариш приїхав нелеґально 1919 року і відтоді мешкає у Злучених Державах, але 1923 року був з візитою в Канаді два місяці. Чи це означає, що він прибув останній раз до Злучених Держав 1923 року та не може леґалізувати свого побуту?

Відповідь: Така коротка поїздка поза границю Злучених Держав не рахується тільки тоді, коли поворот мав місце перед 1. липня 1924 року. Нелеґальний імміґрант, що повертається з поїздки після тої дати, підлягає депортації. Радимо внести аплікацію число 659 на леґалізацію побуту.

Питання: Чи натуралізований горожанин Злучених Держав може спровадити до себе з Европи свого 18-літнього брата поза квотою, або з правом першенства у квоті?

Відповідь: Не може. До кляси позаквотних імміґрантів входять жінки та самітні діти до 21 року життя ситизенів, як теж мужі ситизенок, коли подружились перед 1 липня 1932 року. Право першенства у квоті прислугує родичам ситизена та мужам ситизенок, одружених після 30 червня 1932 року.

Питання: Я натуралізувалася три роки тому на дівоче назвище, а тепер, по одруженню, розуміється, називаюся по мужеви. Чи можна відповідно до того дістати поправку до цертифікату горожанства?

Відповідь: Вам потрібно дістати новий цертифікат натуралізації за оплатою пять долярів. Аплікацію треба внести до окружного директора імміґрації та натуралізації, долучуючи метрику подружа та старий цертифікат ситизенства (другі папери).

Питання: Мешкаю у маленькім містечку стейту Індіяна. Тому, що не можу доказати свого леґального приїзду, натуралізаційне бюро дораджує мені вивнити аплікацію число 659. Куди таку аплікацію треба вислати?

Відповідь: Аплікацію треба вислати до завідателя найближчого імміґраційного та натуралізаційного бюра, а у вашім випадку до Ґери, Інд. Спис таких урядів знаходиться на останній стороні аплікації. Відповідно до нового припису, вимагається тільки дві фотографії. Аплікація та дуплікат тоїж належить підписати у нотаря та долучити десять долярів почтовим переказом, виписаним на комісаря імміґрації та натуралізації у Вашінґтоні.

Питання: Я зіставила ситизеном кілька років тому по натуралізації мого батька. Як можу дістати для себе окремі папери?

Відповідь: Коли вам скінчилося 21 років життя та живете у Злучених Державах, можете одержати цертифікат набутого горожанства, виповнюючи аплікацію число 2400, котру можна дістати в натуралізаційнім бюрі. До аплікації треба долучити дві фотографії і почтовий переказ на суму $5, виписаний на комісаря імміґрації та натуралізації у Вашінґтоні, а переслати те все до окружного директора натуралізації і імміґрації у Вашій околиці.

Питання: Я є американською ситизенкою, але заручилася з мужчиною, котрий ще не має американського горожанства. Коли я з ним одружуся, чи не страчу своїх американських горожанських прав?

Відповідь: Згідно з законом, котрий уведено в життя 22-го вересня 1922 року, жінка, американська ситизенка, не тратить своїх горожанських прав, виходячи замуж за чужинця, а чужинка не набуває горожанства, коли одружиться з натуралізованим або тутешнього роду ситизеном.

Питання: Я зіставив тілесно ушкоджений підчас праці від уряду для допомоги безробітним у малім містечку стейту Ню Джерзі. Чи маю право до відшкодування?

Відповідь: У Вашому стейті тимчасова адміністрація негайної допомоги подбала, що ушкоджений робітник на такій роботі дістане відшкодування. Коли Ви ще не донесли про свій випадок, зробіть це негайно. В разі яких трудноців, удайтеся до найблищої Лиґал Ейд Сосайти в Джерзі Сіти, Нюарку або Плейнфилд.

ФЛІС.

„НЕБІЖЧИК" ВЕРНУВСЯ З ПОЛОНУ.

До Риму прибув недавно Італієць Карміно Дауріцо, що вернувся після 17 літ з полону. Коли Італія приступила до світової війни, він був в Америці. Вернувся негайно до рідного краю і вступив до війська. В жовтні 1917 р. дістався в австрійський полон і був у таборі під Віднем. Звідтіля втік і дістався до східньої Галичини. Біля Тернополя звернувся перед австрійською жандармерією в сторону Румунії, але туди його не впустили і він подався на Україну, де розпочалися большевицькі рухи. Мандрував в сторону Одеси, аж вреші станув на службу в якомусь українському містечку. За кілька місяців його господаря арештували большевики за контрреволюцію. Він утік, але його зловили і відставили до концентраційного табору на Сибірі. Після довгих літ безнадійного доживання йому вдалося втекти. Два роки волочився по Росії, прямуючи в сторону Москви. Арештований під Москвою домагався розмови з італійським консулем. Цей станув рішучо в його обороні, дав йому пашпорт і гроші на дорогу. Нарешті Дауріцо вернувся до Італії, де його офіційно проголошено небіжчиком, а його свояк, священик у Римі, відправив навіть богослуження за його душу.

— Не розумію, як ти можеш дозволити, щоб твій чоловік заживав табаку?! Таж через те не можеш його цілувати з приємністю!

— Але й інші також не можуть цілувати його!

Бандит напав нічю на лікаря-дентиста.

— Грошей не маю, — оправдується лікар — та може маєте хорий зуб, то вам його безплатно вирву!

Старого неґра запитали, які кури він найбільше любить.

— Всі вони мають свої добрі прикмети, — відповів він. Білі кури найлекше знайти, але ті чорні найлекше сховати.

НЕЗАГНУЗДАНИЙ ТАРЗАН.

(189).

Одним ударом кулака Дик Терел звалив з ніг Араба, що кудив білу дівчину, а потім, з револьвером у руці, вернувся до юрби. Його рішуча постава та блискучий револьвер задержали юрбу, хоч вона не розуміла його погроз.

Так він держав юрбу кілька хвилин, коли нараз обернувся назад себе, вчувши крик дівчини. Він побачив, як власник Патриції, прокрадаючи до себе, став підкрадатися до нього з гострим ножем у руці. Тепер Дик обернувся плечима до юрби.

Один з юрби скористав з цього, щоб напасти на Дика. Але ні один з ворогів не досягнув своєї цілі. Зі скорістю блискавки Дик стрілив. Перша куля повалила одного ворога, а другий упав по другім вистрілі.

Тепер положення було справді небезпечне. „Скоро!" шепнув він до Патриції. „Відступай поза заслону. Я йду за тобою". Сказавши це, він кинув пригорщу монет між юрбу. Юрба забула за свою лють на нього та кинулася збирати гроші, що їй так легко прийшли... Ольга задержалася в своїм оповіданню.